

Յեղատղանության ուրացումը դասադարձված է

Սեպտեմբերի 16-ին ՀԳԱ դաշխիժում Յեղատղանության բանագրանի նախաձեռնությամբ կմեկնարկի «Յրանց Վերձելը եւ հայ ժողովուրդը» երկօրյա գիտաժողովը: Թանգարանի սնօրեն Լավրենտի Բարսեղյանը, երկ ժուռնալիստի Տուն հրավիրված լրագրողներին ներկայացնելով այդ առնչությամբ Հայաստան ժամանած հյուրերին, հիշեց այն հայամեծ գործիչներին, որոնք մեր դաստիարակության ծանրագույն դաժնիքներն ստանալիս մեր ժողովրդին, Լեւոնտիս, Սորգենթաու, Յրան, Նանսեն եւ ուրիշներ: Երանց կողմից անուուես, Յրանց Վերձել՝ մի անձնավորություն, որը, որն Բարսեղյանի խոսքերով, «վերակենդանացրեց մեծած գեղատղանությունը»:

Ավստրիացի բանաստեղծի, դրամատուրգի եւ վիդուասանի ուսումնասիրություններից ծնված «Մուսա լեռան 40 օրը» վեպը, հրատարակ իջնելով 1933 թ. եւ դժվարությամբ ճեղղելով բուրավան արդարական քաղաքակրթությունը, բարգամվեց բազմաթիվ լեզուներով, այդ թվում, երկու տարի առաջ՝ քուրիներն, 4 հազար տղամանակով: Հրատարակիչը՝ Թուրիայի «Ազատություն» կոմիտեի նախագահ, Ասամբուլում լույս տեսնող «Ազատ հայացի» օրաթերթի խմբագիր Ռազմի Չարաբուր, մի խումբ սփյուռֆահայ մտավորականների հետ հյուրընկալվելով ժուռնալիստի տանը, խոսեց քուրական «սարուների» (արգելված քեմալների) գաղտնագրեծման գործում իր եւ սկն Այեբ Նուր Չարաբուրի դերակատարության մասին: Տկն Այեբ Նուրը, որը մոր առողջական վիճակի դասձառով չի ժամանել Հայաստան, 1915 թ. Հայոց գեղատղանության վերաբերյալ ֆրանսիացի հեղինակ Իվ Թերնոնի գրի բարձրանությունից հետո բանտարկվել էր, ինչոպես գրել են թեզմիցս, ենթարկվել մամոնական եւ բարոյական հալածանքների եւ միայն գերմանական կառավարության կտուկ միջամտությունից հետո ազատ արձակվել, գրի վամանել էլ արտոնվել էր միայն դասարանի որոշմամբ: Չարաբուրը զույգը հայ հեղինակներին ներկայացնող մի մասնաւոր եւ սկսել, որի դաժնիքներից մեկը Սկրիչ Արմենի «Չեղար աղբյուրն» է:

ժուռնալիստի միության նախագահի տեղակալ, «Հայ գիւմվոր» եւ «Երկրադաշ» թերթերի խմբագիր Գրիգոր Տանիկյանը տեր եւ սկն Չարաբուրների նախաձեռնությունը հերոսություն ունեցեց եւ համոզմունք հայտնեց, թե բուրի եւ հայ մտավորականների միջեւ սկսված երկխոսությունը կարողանալի: Նախկինում «Ազգի» Փարիզի թղթակից Բաձձի Հերոն-Արաւը, որն, ինչոպես դարձվեց, լրագրողական գործունեությունը բուրական «Վարան» թերթից է սկսել, բացի այդ, արհիսա-

կան հակումներ ունի, անդադարձավ իր եւ սփյուռֆի հայկական հետազոտությունների կենտրոնի հիմնադիր եւ նախագահ ժան-Կլոդ Քեքաբյանի ջանքերին ուղղված հիշալ երկխոսության կայացմանը:

Պրն Չարաբուրն հանգամանորեն ներկայացրեց այն ժանը մընուրը, որում հրատարակվել են Իվ Թերնոնի, այնուհետ՝ Վերձելի գործերի բարձրանությունները, ավելի քան երկու տասնյակ տղանված լրագրողներ, անհանդուրժողականության, ճնուումների եւ հետադիմությունների դեմակն արդարականություն: Չնայած դրան, բուրի հրատարակիչը չիամաձայնեց, թե իրենց արածը հերոսություն է: «Որոպես մարդ՝ դա մեր նվազագույն դարձն էր», ասաց նա, հույս հայտնելով, որ սատույցը կտրված է, Յեղատղանության ուրացումը՝ դասադարձված: Ըստ որն Չարաբուրի, Վերձելի վեպը, որը զարմանալիորեն անաղմուկ, ինչ-որ տեղ՝ ըմբոնումով ընկալվեց իր հայրենակիցների կողմից, յուրաքանչեպ «կասալիզատի» դեր խաղաց, այսօր իր մի քանի գործընկերներ դասադարձվում են նույնաթիղ գրականություն հրատարակել: 12 ամիս է անցել, եւ դասական հետադիմություններ չեն ձեռնարկվել, ուրեմն՝ գիրքը փրկված է, ասաց նա՝ չքաղաքելով, որ հետագա հրատարակությունների դասադարձում դրությունը կարող է բարդանալ:

ժան-Կլոդ Քեքաբյանի խոսքը հուզական էր. «Կերպեմ, որ այս երազը արունակվի եւ մեծանա», ասաց նա՝ հավաստելով, որ դեռ աս ճանադարի կա անցնելու միջեւ Թուրիայի կողմից Յեղատղանության ճանալումը: «Երազից դուրս եմ եկել եւ այլեւս իրականության մեջ եմ, գերմանական աս բուրեր եւ Իրեք այսօր ոչ միայն սասարում են մեզ, այլեւ մեզ հետ նույն արդիի 24-ը», արձագանեց գերմանահայ գաղուրի ներկայացուցիչ, Թուրիայում հայկական հուշարձանների դաժնիքներով զբաղվող Արմեն Հախնազարյանը: Հրատարակախոս Համո Պետրոսյանը «Երազը» իրականացված տեսնելու հարցում փոր վերադաշ էր. «Երկու-երեկ կալալով գարուն չի գա, բուրի ժողովուրդը դեռ աս կալալներ լիսի ցանի»: Ներկա էր եւ իր նկատառումները հայտնեց նաեւ «Մուսա լեռան 40 օրը» վեպին նվիրված 58 րոպեանոց ֆիլմի հեղինակ Արեմ Օհանջանյանը: Եզրակացությունը միանձանակ էր, բուրական կառավարությունը լիս է համարականություն ունենա ընդունելու հայերի նկատմամբ իրագործված Յեղատղանություն, ինչոպես Գերմանիան մասամբ ֆալեց իր մեղը հրեաների նկատմամբ:

Ա.Ա.Մ. ՊՈՒՐՏԱՅԱՆ

Որբերի համար նախատեսված գումարը գողացվել է

Բուսնում (ԱՄՆ) Հայաստանի ընչազուրկ երեխաներին օգնելու համար նախատեսված 2000 դոլարը գողացվել է մի մարդ, որը ներկայացել է որոպես բարի ասամարացի: Առաւելությունը նախաձեռնող 59-ամյա Լուսինդա Հարվելը, նախադասարանուհի էր Հայաստան այցելել, գումարը վաղ առավոտյան վերցնում էր բանկից, սակայն չի կարողանում գործի գցել մեկնան: Դարչնագույն տարաուկ եւ ճերմակ վերնաւորով, մալուր սաւիրված մի անձնավորություն եւ նրա ընկերակիցն իրենց օգնություն եւն առաջարկում կնոջը եւ, որոպես թոնելով մեկնանի թաֆից հոսող ջուրը, այլ են ատում մեկնանի ներսը եւ տեսնում Հարվելի դրամադանակը, որի մեջ էլ լինում են գումարը, կրեդիտ ֆարը, անձնագիրը:

ժամը 10.40-ի մոտ, երբ մեկնայում տրը ուժեղանում է, Հարվելը հետեւի նստասեղից իջնում է 2 տարեկան րոջը եւ 10-ամյա հարեւանուհուն, իսկ թայուսակը թողնում է ներսում: «Մի ինչ անհանգստանում էի, բայց չի ցանկանում, որ կասկա-

ծեին, թե կարելու բան են տեղախոխում», հետագայում ասաց նա: Այնուհետեւ մարդկանցից մեկը հեռացել է եւ բավականին երկար ժամանակ չի վերադարձել, իսկ երբ Հարվելը փորձել է աղղանաւ սալ մյուսին իմանալու, թե ինչ է եղել, նկատել է, որ դրամադանակը չկա: Հավանաբար առաջին մարդն էր տրել: Երկու ժամ անց ինչ-որ մեկը փորձել է օգնել նրա կրեդիտ ֆարից:

Արմանեբրով հայ ամերիկուհի Հարվելը ծնվել է Թուրիայում: Այդ գումարով նա ցանկանում էր Դիլիջանում բացված որբանոցի համար հավեր ու կովեր գնել: Նրա համախոհները Հայաստան էին գալու կրեդիտ եւ հոգ տանելու երեխաներին, բերելով նրանց համար հազուս, գրեական լիսույներ, խաղալիքներ եւ րուժօգնություն: «Նրան ամենից աս տիր կարոն են: Ուզում են, որ մեկն իրենց լիս, հավասա», ասում է Հարվելը, որը չգիտի, թե ինչ լիսի աւի երեխաներին: «Միսալվել եմ: Պիտի ավելի լավ դաժնանի գումարը»:

Մ.Մ.Ն.Ն. ՄՐՐՈՐ ՍՓԵՔՏԵՅՐ

Թերեւս բոլորը չէ, որ գիտեն, թե ինչով է նւանավորվել սեպտեմբերի 14-ը, սակայն այս օրը տնականարուբյամբ եւ այլ միջոցառումներով է նւանավորվում աշխարհի աս ֆաղաւկիրք երկրներում: Խոսքը ոչ այնքան մասսայական կամ հանրաձանայ (քանի որ այս խորհրդանւան օրվա սկիզբը դրվել է ընդամենը 1995-ին), որքան կարելու ու հիշարժան մի տնի մասին է սեպտեմբերի 14-ը ՄԱԿ-ի հոչակմամբ խաղաղության միջազգային օրն է: Այսօր

վոր բյուրեղի եւ խաղաղադաշ գործողությունների համար: Առաջինի, այսինքն անդամավարների առումով մեր վիճակը բարվոք է. Հայաստանն այն փոքրաթիվ երկրներից է, որն արդեն վճարել է այս տարի իրեն հասանելի 114.300 դոլարը: Սակայն խաղաղադաշ գործողությունների համար մեր տրվելի դարձրը հասել է 1 մլն 32 հազար 16 դոլարի, ինչը լիսի հնարավորին արագ վճարել: Այնուամենայնիվ, սա որեւէ կերպ չի անդադաւնա ՄԱԿ-ին Հայաստանի անդա-

որ այս տարի էլ, ըստ ավանդուրթի, գլխավոր ասամբլեայի նախագահ է ընտրվելու 5 տարածաբանների խմբի երկրներից մեկի ներկայացուցիչը: Այս անգամ աֆրիկյան երկրների խմբի հերթն է, իսկ թեկնածուն՝ Նամիբիայի արագորձանաարը: Վերընտրվելու են նաեւ 6 մասական կոմիտեների նախագահները:

Սեպտեմբերի 14-ն ամենայն հանդիսավորությամբ տնվել է Նյու Յորկում, Փարիզում, Հոնոլուլու, ժնեւում եւ, անուուես՝ հանդիպումներ

ՄԱԿ

Խաղաղության միջազգային օրը երբեւէ կխաղաղեցնի՞ աշխարհը

կազմակերպությունն արդեն հայտարարել է ավելի ընդարձակ մի իրադարձության մասին. 2000 թ. ողը ընթացը տնվելու է որոպես խաղաղության կուլտուրայի տարի, ինչի կադակցությամբ ՄԱԿ-ը խաղաղասիրական ամենատարբեր միջոցառումներ է իրականացնելու աշխարհի տասնյակ երկրներում:

Խաղաղության օրն ավելի նւանակալից դարձնելու համար երեկ Նյու Յորկում իր 54-րդ նստաբանը բացեց ՄԱԿ-ի գլխավոր ասամբլեան: Նստաբանի աշխատանքներին, որոնք հասկադես հազեցած օրակարգով են ընթանալու առաջիկա 2-3 ամիսների ընթացում, մասնակցելու է նաեւ ՀՀ արագորձանաար Վարդան Օսկանյանի գլխավորած դասվիրալությունը մասական ներկայացուցություն կոմիտեների միսերին հանդես գալով գեկուցումներով: Ինչոպես մեզ տեղեկացրին ՀՀ արագորձանաարությունում, Հայաստանն ընդհանուր առմամբ բավար չափով է կատարում իր ֆիտանական դասավորությունները ՄԱԿ-ի հանդեմ: Այդ դասավորությունները կազմում են երկու տեսակի վճարումները՝ կանոնա-

ՄԱԿ-ի գլխավոր ֆարուդար Կոֆի Անանի հետ: «Ազգի» հարցին, թե ինչու Հայաստանն էլ որեւէ միջոցառմամբ չի անդադարձել խաղաղության միջազգային օրվան, ԱԳՆ-ում դասախախտեցին, որ այստեղ տնը նւանվելու է ավելի ուժ՝ հոկտեմբերին տղալող հոգեւոր երաժշտության ֆաուտոնով, ավելի ուժ երեւանում կսկսի գործել ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի առոցացված դորոցների կենտրոնը: Հիշալ համակարգը, որի ցանցում ընդգրկված են աշխարհի աս երկրներ, նոպասակ ունի դորոցահասակ երեխաներին հաղորդակցման միջոցներով աղաուկելու, որոպեզի երկրագնդի ցանկացած ժայրում աղող իրենց հասակակիցների հետ կարողանան կադ հաստատել:

մակցությանը: Հասկադես այն դասադարձում, եթե Հայաստանը հաղորդ տարվա համար էլ վճարի 70.75 հազ. դոլար կազմող անդամակցության գումարը եւ խաղաղադաշ ուժերին տրամադրվելի 25 հազ. դոլարը:

Թվերից արագարձ կատարելով ՄԱԿ-ում նախատեսվող դաստնական փոփոխություններին, նւան,

Հ. Գ. Ու թեդես խաղաղության գաղափարները արունակում են արձարձել մարդկանց խոսքերում ու գործերում, արունակվում են նաեւ դաստրագումներ, արբակոնություններ, տեղախախտ վաղաուրյուններ... Ուրեմն միայն խաղաղության տնի հոչակումը դեռեւս ոչինչ չի փրկում:

Մ.ՈՒՐՏԱՅԱՆ

ՅԱԼՁԱ

Փոխադարձ «կրակոցներ» համաձողովում

Յայթայի համաձողովն ընթանում էր երկու փուլով. Լիվադայում իրենց տեսակետներն էին ներկայացնում դասվիրալությունների ղեկավարները, միաժամանակ, «Յայթա» հյուրանոցում իրենց դիրորոուումներն էին մասուցում փորձագետները: Բարձրացված հարցերից ասերը արաւում էին նաեւ մեր տարածաբանի, անձնակադադես՝ Հայաստանի ասերը:

Թեւ իր գեկուցման մեջ Աղբբբանի փոխարագորձանաար Արագ Ալիմովը Հայաստանի անունը չսվեց, սակայն բարձրացված հարցերն անմիջապանորեն վերաբերում էին հայաղբբբանական հարաբերություններին, դարաբաղյան հակամարտությանը: Ալիմովը ասեց, թե ինչ ինտեգրացման մասին կարող է խոսալ գնալ, երբ տարածաբանում կան չլուծված հակամարտություններ, գրավված տարածներ, փախսականներ եւ այլն: Միայն այդ խնդիրները հաղթահարելուց հետո կարելի կլինի խոսել տարածաբանային մերձեցման մասին:

Նույն հարցադրմանը հակառակ հայեցակարգով ելույթ ունեցավ ՀՀ ԳԱԱ արձեւագիտության ինստիտուտի

սնօրեն Նիկոլայ Հովհաննիսյանը: Նրա գնահատմամբ, ինտեգրացումը լիս է անխտիր բոլոր դեռություններին, թե՛ փոքր, թե՛ մեծ, դրա ամուլիսուղը աս մեծ է՝ գոյատեւումից մինչեւ առաջընթաց: Միաժամանակ, ինտեգրացումը դեռությունների փոխկադակման դաստնականություն է: Որքան մեծ է ինտեգրացումը, այնքան խորն է փոխկադակմանությունը, որի դեղումն հետանում է կողմերի միջեւ փոխդիզումային լուծումներ գտնելը: Ուստի, ըստ հայ գիտնականի, ինտեգրացիոն գործընթացները կարող են նախորդել հակամարտությունների լուծմանը, ստեղծելով նոպասավոր ֆաղաւական, տեսնական, հոգեբանական դաս:

Նիկոլայ Հովհաննիսյանը հակափաստարկներով հանդես եկավ նաեւ եւրոպայի խորհրդի ֆաղաւական դիրեկտորիայի վարչության լիսի տեղակալ Հանս դը Յոնգի ելույթից հետո: Վերջինս նեց, որ Հայաստանի եւ Աղբբբանի համար ստեղծվել է հասուկ կարգալիճակ, բայց եւրախորհրդի անդամ դասնալուց առաջ, այս երկրները լիս է լուծն արաբաղի, փախսականների հարցը, իրենց օ-

րենսդրությունները համադասալիսանեցնեն եւրոպական չափանիւներին: Հայ բանախոսը եւրախորհրդին առաջարկեց ավելի ճկուն մոտեցում որստուրել, անդամակցության հարցը չկադել արաբաղի հիմնախնդրի հետ: Ավելին, ըստ նրա, եւս-ին անդամակցությունը կնոպասի կնձոտս խնդրի հարթեցմանը:

Վերջին ելույթներից մեկում րեմի մի ներկայացուցիչ՝ Կոիլով ազգանունով, մեղադրեց հայերին այն բանի համար, որ «իրենց լալ հայտնի րեական հանցագործին նւանակել են ԼՂ ինՆաւար մարզի կատակարության ղեկավար»:

Այս դեղումն էլ հայ դասվիրական ամբիոնից բոլորին հիշեցրեց, որ նախ՝ Լեռնային արաբաղն արդեն 8 տարի է հանրալեւոլ անկախացած հանրադեռություն է: Ոչնչ վերաբերում է ԼՂՂ վարչադես Անուուական արհիւսանին, աղա նւանակ, որ ի դասախախտ դաստնական հարցման, Ուկրաինայի դաստնական արաբաներից ստացվել է դասախախտ, որ որեւէ րեական գործ հարուցված չէ նրա դեմ:

Մ.ՈՒՐՏԱՅԱՆ

ԿՄԱՐՇԻՄԵՐ

ԱԶԳ

Համագործակցություն, ոչ թե նվիրատվություններ

Սոցիալական խորհրդատուները նվազագույնը նոր որակի միջոցով հարաբերություններին, ժամանակն է դադարել սփյուռել որոշ նվիրատվությունների աղբյուր դիտելուց և սկզբնավորել համագործակցային հարաբերություններ. այս խնդրում հարցված բոլոր կուսակցությունները (ՀՀ)։

մից հրաժարվել, սփյուռում վերելից նայելու, նրա սեփականության կազմակերպչական կառույցների հետ հաճախ չհասելու համագործակցությունը։

Այստիպով, միակարծիք հաստատվում, որ սփյուռում հետ միջոցով հասելուց և չմտածելու նրան որոշ սփյուռում հաջողի, կուսակցությունների ներկայացուցիչները երկօրյա խորհրդատուներով 16 նախաժամերով նույն առաջնահերթություններն են ստանում ար-

«Երկաղաղակայությունը՝ ֆաղափական ստեղծարարությունների առարկա»

Խորհրդատուների ցրանակներում և ընդհանրապես կարելի է մի հարց. Հայաստանը միջոցով ընդունի երկաղաղակայություն: Այո, միայն անակառուցիկ հարցում է ՀՀ-ն: ՀՀ-ն, ՀՊԿ-ը, ԱԺՄ-ն միանշանակ են Սահմանադրությունից երկ-

Նույնիսկ այս խորհրդատուները՝ «ДЛЯ ГАЛОЧКИ»

Ինչպես, մեր կուսակցական գործիչները խորհրդատուներում այս, նաև վերոհիշյալ մյուս խնդիրների վերաբերյալ առաջարկություններ են ստատում նաև սփյուռում ներկայացուցիչներին՝ իհարկե, հետո լինելով այն մեկից, որ դրանք վերջնական լուծում կստանան առաջին այս հա-

ղես գալու միջոց, ֆանգի, ըստ նրա, փորձը ցույց է տվել, որ երբ Հայաստան-սփյուռում հարաբերություններում կուսակցությունները մեծ դեր են ստանում, դրական արդյունք չի ստացվում:

Սեպտեմբերի 22-23-ը ցույց կտան, թե արդյունավետ է լինում նախադասական աշխատանքները, կարող են սփյուռում և Հայաստանի ներկայացուցիչները զայլ համասեղ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Սփյուռում-Հայաստան խորհրդատուները սահմանազգային

Սեպտեմբերի 22-23-ը ցույց կտան, թե արդյունավետ է լինում նախադասական աշխատանքները, կարող են սփյուռում և Հայաստանի ներկայացուցիչները զայլ համասեղ

դասակարգում հրավիրված սկզբունքների և սեպտեմբերի 22-23-ի օրակարգի մեջ կարևորը: Սփյուռում խորհրդատուներում ներկայացված կլինի ըստ երկրների, առանձին հանդես կան վավերացված 3 կուսակցությունները: ՀՊԿ-ը, Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը, «Հայաստան» համահայկական հիմնադրամը, Հայ առաքելական եկեղեցին, ինչպես նաև կարողի և ավեստական ե-

կեղեցիները: Ինչ վերաբերում է օրակարգին, առաջին կկայանա լիազուրկ միջոց, այնուհետև արդեն ձեռնարկված խնդիրները կհանդիմանա առանձին համաձայնություններով: Ինչպես էն զննահատուց նախադասական աշխատանքները Հայաստանի ֆաղափական ուժերը, ի՞նչ ակնկալիքներ ունեն նրանք խորհրդատուներից, հասկանալի է, որ իրենք ևս մասնակցելու են:

ՀՀ, ՀԿ, ՀԿԿ, ՀԿԸ, ՀՊԿ, ԱԺՄ) համաձայն են:

Սփյուռում-Հայաստան չստացված հարաբերությունների այլ դասակարգում ևս ֆաղափական գործիչները նեղեցին:

Այսպես, ՀՊԿ ասեմբլեյի Ուրբեկ Միրզայանը հիշեց խորհրդային ժամանակներում գործող սփյուռումի հետ մեկտեղային կապերի կոմիտե, որ համակարգում էր սփյուռումի հետ կապերն ընդհանրապես խորհրդային Հայաստանի բարեկամներ և ոչ այդպիսի բաժանումով, ինչը L. Տեր-Պետրոսյանի իշխանավարության օրով վերափոխվեց L. Տեր-Պետրոսյանի բարեկամներ և ոչ այդպիսիներ սարքերակման:

ՀՀ-ի զՄ անդամ Պետրոս Մանուկյանն անընդունելի է համարում Հայաստանի իշխանությունների կողմից Հայ դասի խնդիր արձարում:

ցայտյան խնդիր՝ որոշ Հայ դասի բաղկացուցիչ հարց, Հայաստանի սեփական զարգացման ֆաղափականություն մեակում, կրթական, գիտական, մեակութային ասպարեզներում համակարգված համագործակցությունները ծավալում:

ՀՀ-ի նախագահ Արամ Սարգսյանը մեր սեփականությունը բարելավելու սարքերակ է համարում հայկական դրամազվիսի սեղծումը (ոչ հիմնադրամի, զեբեցեց որն Սարգսյանը), որը կկենտրոնացնի հայության զուտարները՝ միայն ղեկավարած ծրագրերի իրագործման համար քաղաքացույց մեջ ղեկում տայանով: Այստիպով, զեբում է որն Սարգսյանը, մի կողմից ավանդատուն կստանա ծրագրերի իրագործումից զոյացած քաղաքի մի մասը, մյուս կողմից ավանդները կօգտագործվեն ազգային խնդիրներ հոգալու համար:

ֆաղափականությունն արգելող հողվածը հանելու հարցում, չէ՛ որ դա չի նշանակի երկաղաղակայության անմիջական ընդունում: Կընդունվի՝ երկաղաղակայություն, ինչպես՝ ս կհամաձայնեցվի այդ խնդիրն առանձին ղեկությունների հետ, արդեն այլ հարթության խնդիր են:

ՀՀ-ն, ՀԿ-ն, ՀԿԿ-ն անընդունելի են զեբում անգամ Սահմանադրությունից արգելող նորը բացառելը, ֆանգի երկաղաղակայությունը համարում են ֆաղափական դասակարգությունների և իրավունքների ոչ նդասակախարմար, անհրազորելի խախտում: Ավելին, ըստ Սեբեյ Բաղայանի, երկաղաղակայության ընդունումը, որ դարձել է ֆաղափական ստեղծարարների առարկա, կնշանակի հրաժարվել Արեւմտյան Հայաստանի առումով մեր դասակարգիչություններից:

վառում:

Սիւնեւոյն ժամանակ, ֆաղափական գործիչները մեակախություն ունեն, որ խորհրդատուների ոչ դասակարգակով կազմակերպումը չբերի սփյուռումի հերթական հիասթափություն: Դրանից խուսափելու սարքերակներին մեկն են համարում ֆաղափական ուժերի, ինչպես նաև հասարակական, մեակութային կազմակերպությունների, համադասակարգման մասնագետների հետ կնարկումների կազմակերպումը, ինչն, ըստ նրանց, չի արվել (չնայած ԱԶՄ մամուլ խոստակ Արա Պապայանը հավաստեց, որ բազմիցս հայաստանի վերաբերյալ հարցերը ընդունելու դասակարգակման մասին): Իսկ, օրինակ, ՀՀ-ի նախագահ Անդրանիկ Սարգսյանը չի խախտում ղեկակարգման միջոցառման կուսակցությունների սեփական նախաձեռնություններով հան-

որոշումների, հնարավոր է այդ որոշումները համակարգող և կյանքի կոչող մեխանիզմի մեակումը, թե՛ կոմիտեի առաջնորդ Սեբեյ Բաղայանի և ՀՀ-ի փոխնախագահ Անդրանիկ Չովակիմյանի մեակակերպումով սա կլինի հերթական, ըստ ֆաղափական միջոցառում, նախընտրական խոստման իրագործում, ինչպես նեց Ա. Չովակիմյանը, մեկն այն «աղաքացույցներից», թե իշխանափոխությունից հետո սփյուռումի հետ հարաբերությունները բարելավվել են, ինչն, ըստ նրա, հետո է ճշմարտությունից:

Ինչպես, չնայած բոլոր հակադրություններին, ֆաղափական ուժերի համար մի բան փաստ է սփյուռումի մեակակերպի Հայաստանի գոյության մեջ՝ որոշ նույն օրակարգի մի մյուս լիարժեք բաղադրիչը:

ԼԻՆԵՅ ԳՐԵՂՈՒՅԻՆ

Կռահումներ. կողմ և դեմ

ՀՀ նախագահի արժեքի կատարած անեն այցից կամ Հայաստան ղեկավարական այցով ժամանող բարձրաստիճան հյուրերի հայաստանություններից փորձում են հետևություններ անել դարաբաղյան հիմնախնդրի կարգավորման արդ: Համենայն դեպ, նախկին ԽՍՀՄ հանրապետությունների ՈՂ և Դազայաստանի ղեկավարները անմիջական (արագործախարար Իզոր Իվանովը և նախագահ Նուրուլլան Նա-

զարբեյը) հանդես են եկել հայաստանություններով որով անմեծիս էլ հոգուս Հայաստանի չեն: Սասնավորապես Իզոր Իվանովը հայաստան է, որ ՀՀ-ի խնդիր կարգավորման հարցում ղեկ է դասակարգակման ՀՀ-ի քնակչության անմեակությունը, կապը Հայաստանի հետ և Ադրբեյջանի սարածախն անրողականությունը: Իսկ Դազայաստանի նախագահի մամուլի ծառայության հաղորդագրության մեջ զե-

վում է. «Անհրաժեշտ է հակամարտության ֆաղափական խաղաղ լուծում, որը կկարողանա համասեղել ղեկությունների սարածախն անրողակառությունը, ազդեցիվ անքառողակառության անընդունելիության ճանաչումը և գոյություն ունեցող սերությունների սարածում ինընորոշման իրավունքը»: Հե՛սափիր է, իսկ ի՞նչ են ծածուց այս մասին Հայաստանի ֆաղափական գործիչները:

ՈՒՐԻՆՆ ԼՊՐՁԱՆԱՆՅԱՆ (ՀՊԿ ասեմբլեյի) ՀՊԿ-ը հանդես է եկել հոգուս ՀՀ-ի ինքնուրույն ղեկավարման ճանաչման: Դեբուս 1991 թ. մեկ բացասաբար էին զննահատուց խնդիր լայն միջազգայնացումը: Միջոց զեբել են և զեբում են, որ մեծ ղեկությունները, ինչպես նաև սարածաբարանում հետախնդրություններ ունեցող երկրները նախ և առաջ հետախնդում են իրենց քաղաքացույցում ոչ միայն մեր ղեկության հետախնդրություններ, այլև ավելին՝ չեն խթանում վերջնական խաղաղության հաստատումը կոնֆլիկտի գոտում, և անգամ իսկ Ադրբեյջանի հետախնդրություններին: Մենք զեբում են, որ դրական է բանակցությունների գործընթացը նախ և առաջ Հայաստանի և Ադրբեյջանի միջև առանց միջնորդների: ՀՀ-ի ներկայացուցիչները մասնակցությունը: Ի դեպ, նմանափոխ զարգացված զարգացումները վերջերս անկա են, և որով կարգի հայաստանություն, ու կողմից էլ են ինչ, ներառյալ մեր ավանդական բարեկամները, չլիք է խանգարի այդ դրական երեւոյթին, որն ըստ անենայնի, կարող է ունենալ գործնական արդյունքներ:

են, թե ինչպիսի դիվանագիտություն է վարում ՀՀ-ն Դարաբաղի հարցում: Գաղտնի չէ, որ այդ ղեկավարական հանդիպումները որեւէ լուրջ արդյունք չեն տվել 1989 թ. դեկտեմբերի 1-ի Արցախի վերամիավորման որոշումն իրականացնելու ուղղությամբ: Եթե «Սահմանադրական իրավունք» միությունն այս սարքերի ընթացումը ընդդիմադիր այլ կուսակցությունների հետ համագործակցելով երբեմն համաձայնել է ղեկավարել ՀՀ-ի անկախության թեզը, ապա դա մեր կողմից սկզբունքային զեբում չի եղել, այլ ընդհանուր հայեցակարգի մեջ Դարաբաղը դիտվել է որոշանակախ միավոր, Ադրբեյջանի կազմից դուրս:

Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի սեղծած ղեկավարման ֆունկցիոնալ օրոքերը Զոյարյանը «հաջողություն» ունեցավ երկու անգամ հայաստանելով, որ եթե Սիւնեւոյն խումբը և միջազգային հանրությունը չընդունեն Հայաստանի առաջարկները (այստեղ էլ դեռ հասկանալի է չկա, թե ինչի մասին է խոսել), ապա Հայաստանը ստիպված կլինի վերադառնալ դեկտեմբերի 1-ի որոշումը ղեկավարելու: Իսկ օտարերկրյա ղեկավարությունների ներկայացուցիչների, այդ թվում նաև Լազարբեյի հետ հանդիպման վերաբերյալ եղած մամուլի հաղորդագրությունները և Իզոր Իվանովի այցից հետո հայաստանությունները կարելի է մեկնաբանել այսպես. ցանկացած երկիր, եթե (իսկ դա այդպես է) հավասարի չի

մնում ՍՄԿ-ի կանոնադրությանը և միջազգային հանրաճանաչ նորմերին, կարող է անել ցանկացած հայաստանություն. դա իր ներքին գործն է: Բայց երբ այդ հայաստանությունները արվում են այն ենթաեփսով, որ կարծես մեր նախագահի հետ եկել են համաձայնության, ապա դարձվում է, որ երկրների սարածախն անրողակառության այդ թեզը, միջազգային այդ նորմը դիտվում է որոշանակախ սարածախն անրողակառության դասակարգակման արժեքի՝ այն դեպում, երբ մենք նույնպես զեբում են, որ սարածախն անրողակառության այդ նորմը քաղաքացույց է, բայց դա ղեկ է սարածել Դարաբաղի սարածախն անրողակառության վրա: Այս ղեկավարական հանդիպումները վկայում են, որ Հայաստանի իշխանությունները բանակցություններում և հանդիպումներում դրական լայն չեն կատարում: Լուրջ առաջընթաց չկա:

կություն ունեն, արդյունքները կերտան հետագայում: Դարաբաղի հարցի անխնայամբ սարքեր ղեկություններ ունեցել են և կուսեան սարքեր ղեկորոշումներ, որով կարող են իրականացնել մեր ցանկալի ղեկորոշման հետ: Բայց դա չի նշանակում, որ մենք չլիք է հարաբերությունների ունենում այլ ղեկությունների հետ: Իսկ Դարաբաղի հարցում կյանք ինչ ցույց կտան, թե ով իր ղեկորոշումը կփոխի: Հուսանք, որ ուրիշ ղեկություններ, սեփական ղեկորոշումներ, ընթացք, իրենք կփոխեն իրենց ղեկորոշումը և ոչ թե մենք: Ուստասանը ևս իր ղեկորոշումը հասակ է արտադրանքում սարածախն անրողակառության, սահմանների անփոփոխելիության հետ կապված: Բայց դա ևս չի խանգարում, որ մենք Ուստասանի հետ համագործակցենք: Այն, ինչ զուտում էին նախկին իշխանությունները 97-ի վերջին, որ Հայաստանը կհայտնվի փակուղու մեջ, չիրականացավ: Այս երկու սարքի աղաքուցեց, որ հարաբերությունները զարգանում են բնական: Դարաբաղյան հիմնախնդիրը միանգամից չի կարող լուծվել, թեև վերջին քաղաքացույցում ասում էին, որ Զոյարյան-Ալիևի հանդիպումից հետո կիրառարակվի հարցի լուծման փաստաթուղթը: Կարծում են, դա ցանկալի սարքերակ է: Ինչ վերաբերում է մամուլի հաղորդագրություններին, ապա ՀՀ-ն դրանք արձագանքել չի կարող: Եթե Լազարբեյ-

ը մեզ համար ոչ ցանկալի հայաստանություն է արել, ապա ոչ մի ողբերգական բան չկա դրանում: Նրանք ունեն կրոնի խնդիր, կաստից ծովի խնդիր, որը չափազանց կարեւոր է և Ադրբեյջանի, և Դազայաստանի համար: Փորձենք զարգացնել այն հարաբերությունները, որտեղ մենք ուրբեյներ չունեն:

ԱՐՄԵՆ ՈՒՐԻՆՆԱՆՅԱՆ (ՀՊԿ զՄ փոխնախագահ) Ես չեմ կարող նախադասություն սալ դազայաստան կողմից հնչած հայաստանություններին: Հակված եմ հավասարում մեր ղեկավարական հայաստանություններին: Դարաբաղի հարցի անխնայամբ վերջերս մեակալից հայաստանություններ են հնչում. մասնավորապես նկատ ունեն ՈՂ արագործախարար Իզոր Իվանովի հայաստանությունը: «Ինքնավարությունից վեր, անկախությունից դալաս» բանաձեռը ՀՀ-ի համար անընդունելի է: ՀՀ-ի դարաբաղյան անկախությունից դալաս ոչ մի կարգավիճակ չեն ընդունում: Եվ բոլոր հայաստանությունները, որ չեն համադասաստանում այս սկզբունքին, անընդունելի են, որ կողմից էլ հնչեն:

ԱԺՄ նախագահ Վազգեն Մանուկյանը, ի սարքերություն մյուսների, դեբուս անելի լուներ վերոհիշյալ հարցերի առթիվ:

ՊԱՏՐԱՍՏԵՅ ԶՄԳՐՈՒՄ ԶՄԳՐՈՒՄ

